
4

Kush është Fryma e Shenjtë?

Pyetja nuk është: «Çfarë është Fryma e Shenjtë?» Pyetja është «*Kush* është Fryma e Shenjtë?» Kjo pyetje bëhet, sepse Fryma e Shenjtë është një qenie, një individ me personalitet, anëtari i tretë i Hyjnisë. Ai është më shumë se forcë apo fuqi. Ai është një person hyjnor që jeton.

AI ËSHTË SI NJË PERSON

E gjithë Bibla na shpalos faktin se Fryma e Shenjtë është një person hyjnor. Ai ka të njëjtat cilësi personale ashtu siç i ka Ati dhe Biri.

Ai ka cilësitë e një personi

Cilësitë e Frymës së Shenjtë tregojnë se Ai është një person i gjallë, një individ dhe jo vetëm një forcë:

1. *Ai gjykon*: «Iu duk mirë Frymës së Shenjtë» (Veprat 15:28a).

2. *Ai ka mendje*: «Dhe ai që heton zemrat e di cila është mendja e Frymës» (Romakëve 8:27a).

3. *Ai dëshiron*: «Dhe të gjitha këto i bën i njëjti dhe i vetmi Frymë, duke i ndarë gjithsecilit dhunti veç e veç ashtu si do vetë» (1 Korintasve 12:11). Sipas Hebrenjve

2:4, dhuratat e Frymës së Shenjtë janë dhënë sipas dëshirës së Perëndisë.

4. *Ai ka njohuri*: «Po kështu asnjëri s’i njeh mendimet e Zotit përveç Frymës së Perëndisë» (1 Korintasve 2:11b).

5. *Ai ka emocione* (dashuri, pikëllim, gëzim): «Dhe ju bëj thirrje, o vëllezër, për Zotin tonë Jezu Krishtin dhe për dashurinë e Frymës, të luftoni bashkë me mua në lutje te Perëndia për mua» (Romakëve 15:30); «Dhe mos e trishtoni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u vulosët për ditën e shpengimit» (Efesianëve 4:30); «Dhe ju u bëtë imituesit tanë dhe të Zotit, duke e pranuar fjalën në mes të një pikëllimi të madh, me gëzimin e Frymës së Shenjtë» (1 Thesalonikasve 1:6).

Fakti që Fryma e Shenjtë shfaq këto karakteristika, tregon se Ai është një person.

Ai vepron si një person

Fryma e Shenjtë vepron si një person dhe jo thjesht si një forcë. Ai mund të bëjë gjërat e mëposhtme:

1. *Ai mund të mësojë njerëzit dhe të ndihmojë kujtesën e tyre*: «Por Ndhimësi, Fryma e Shenjtë, që Ati do ta dërgojë në emrin tim, do t’ju mësojë çdo gjë dhe do t’ju kujtojë të gjitha këto që ju thashë» (Gjoni 14:26).

2. *Ai dëshmon*: «Por kur të vijë Ngushëlluesi, që do t’ju dërgoj prej Atit, Fryma e së vërtetës, që del nga Ati im, Ai do të dëshmojë për mua» (Gjoni 15:26).

3. *Ai na udhëheq të kuptojmë të vërtetën* (fjalën e Perëndisë): «Por, kur të vijë Ai, Fryma e së vërtetës, Ai do t’ju prijë në çdo të vërtetë» (Gjoni 16:13a).

4. *Ai flet*: «Sepse Ai nuk do të flasë nga vetja» (Gjoni 16:13b; shikoni gjithashtu Veprat 8:29, 11:12; 1 Timoteut 4:1).

5. *Ai dëgjon*: «Të gjitha ato që Ai ka dëgjuar, Ai do t’i thotë» (Gjoni 16:13c).

6. *Ai tregon*: «Dhe Ai do të tregojë gjërat që do të

vijnë» (Gjoni 16:13d).

7. *Ai pengon*: «Kur ata po kalonin nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, u penguan nga Fryma e Shenjtë që të shpallin fjalët në Azi» (Veprat 16:6).

8. *Ai jep jetë*: «Ai që e ringjalli Krishtin prej së vdekurish do t'u japë jetë edhe trupave tuaj të vdekshëm me anë të Frymës së Tij që banon në ju» (Romakëve 8:11b).

9. *Ai zbulon*: «Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës» (1 Korintasve 2:10a; shikoni gjithashtu Efesianëve 3:3–5).

10. *Ai kërkon*: «Sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë» (1 Korintasve 2:10b).

11. *Ai premtion*: «...që bekimi i Abrahamit t'u vijë johebrenjve me anë të Jezu Krishtit, që ne të marrim premtimin e Frymës me anë të besimit» (Galatasve 3:14; shikoni Veprat 2:33).

12. *Ai bëhet mik* me të tjerët: «Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë» (2 Korintasve 13:14; shikoni gjithashtu Filipianët 2:1).

13. *Ai ndërmyjetëson*: «...por vetë Fryma ndërmyhet për ne me psherëtimin të patregueshme. Ai ndërmyhet për shenjtorët, sipas dëshirës së Perëndisë» (Romakëve 8:26–27).

14. *Ai tregon dhe predikon*: «Fryma e Krishtit që ishte në ta dhe që dëshmonte që më parë për vuajtjet që do të vinin mbi Krishtin dhe për lavditë që do të pasonin» (1 Pjetër 1:11).

15. *Ai fton*: «Fryma dhe nusja thonë: “Eja”» (Zbulesa 22:17a).

16. *Ai udhëheq*: «Dhe Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë, u kthye nga Jordania dhe Fryma e çoi në shkretëtirë» (Lluka 4:1); «Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë, janë bij të Perëndisë» (Romakëve 8:14).

Një person mund të përfshihet në secilën nga këto aktivitete, por një forcë e thjeshtë nuk mundet. Pra, Fryma

e Shenjtë duhet parë si një person.

Ai mund të keqtrajtohet

Fjalët e përdorura për të përshkruar ofendimet e bëra ndaj Frymës së Shenjtë zakonisht përdoren për keqtrajtimit që i bëhet një personi. Ato nuk përdoren për të përshkruar keqtrajtimitin e një force apo fuqie që nuk jeton. Fryma e Shenjtë mund të keqtrajtohet në këto mënyra:

1. Ne mund të *blasfemojmë* kundër Frymës: «...por blasfemia kundër Frymës nuk do t’u falet...kushdo që flet kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet as në këtë botë as në atë të ardhme» (Mateu 12:31–32).

2. Ne mund të përpiqemi ta *gënjejmë* Frymën: «Por Pjetri i tha: “Anania, pse Satani ta mbushi zemrën që të gënjesh Frymën e Shenjtë...?”» (Veprat 5:3a).

3. Ne mund ta *kundërshtojmë* Frymën: «O njerëz qafëfortë dhe me zemër e veshë të parrethprerë, ju gjithnjë kundërshtoni Frymën e Shenjtë» (Veprat 7:51a).

4. Fryma mund të *trishtohet*: «Dhe mos e trishtoni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u vulosët për ditën e shpengimit» (Efesianëve 4:30).

5. Ai mund të *fyhet apo të përçmohet*: «...dhe ka fyer Frymën e hirit?» (Hebrenjve 10:29).

6. Ai mund të *shuhet*: «Mos e shuani Frymën» (1 The-salonikasve 5:19).

Këto fakte që përshkruajnë se si Fryma mund të keqtrajtohet, tregojnë se Ai është një person. Keqtrajtimitet ndaj fuqive apo forcave zakonisht nuk janë përshkruar si më lart, përveç përshkrimeve që bëhen me kuptim poetik apo figurativ. Përmbajtja e këtyre rreshtave tregon se gjuha e përdorur nuk është figurative.

Ai ekziston më vete

Një tregues tjetër që Fryma e Shenjtë është një person është fakti se ai jo vetëm që është përmendur se ka të njëjtin

karakter dhe natyrë me Atin dhe Birin, por Ai gjithashtu ekziston në mënyrë të pavaruar dhe të dallueshme.

Ai është përmendur kur zbriti te Jezusi pas pagëzimit të Tij (Gjoni 1:33). Kur Biri doli jashtë nga uji i pagëzimit, Fryma zbriti mbi Jezusin dhe Ati foli nga qielli (Mateu 3:16–17; Lluka 3:21–22). Ati qëndroi në qiell, Biri qëndroi në tokë dhe Fryma erdhi për të jetuar me Jezusin.

Një njeri mund të flasë keq kundër Jezusit dhe kjo mund t'i falet, por, n.q.s. ai flet keq kundër Frymës së Shenjtë, ai nuk mund të falet (Mateu 12:32). Si mund të flasë dikush kundër Jezusit dhe jo kundër Frymës së Shenjtë, në qoftë se ata janë të njëjtë? Jezusi duhet ta ketë kuptuar këtë ndarje, kur ai foli në atë mënyrë.

Lluka 4:1 thotë se Jezusi ishte i mbushur me Frymën e Shenjtë, po ashtu si të tjerët mendohen se ishin të mbushur me Frymën e Shenjtë (Veprat 6:3, 5, 7:55, 11:24). Sigurisht, të gjithë janë dakord se njerëzit që ishin mbushur me Frymën e Shenjtë, si në shembullin që gjendet te Veprat, nuk ishin vetë Fryma e Shenjtë. Jezusi dhe Fryma e Shenjtë gjithashtu duhen shikuar si qenie të ndara dhe të dallueshme nga njëra-tjetra.

Disa besojnë që Jezusi është Fryma e Shenjtë. Sidoqoftë, Fryma e Shenjtë ishte në botë përpara se Jezusi të lindte nga Maria. Fryma ishte te Gjoni «kur ai ishte akoma në barkun e s'ëmës» (Lluka 1:15c). Kjo duhet të ketë ndodhur deri në gjashtë muaj përpara se Maria u ngjiz me Jezusin nga Fryma e Shenjtë (shikoni Lluka 1:26, 35).

Gjoni shkroi se Fryma e Shenjtë akoma nuk u ishte dhënë ndjekësve të Jezusit (Gjoni 7:39), sepse Jezusi nuk ishte përlëvdur. Kjo ishte thënë ndërkaq që Jezusi ishte tashmë në tokë me apostujt e Tij. Në qoftë se Fryma e Shenjtë akoma s'ishte dhënë, atëhere Ai duhet të jetë dikush tjetër, i ndryshëm nga Jezusi.

Te Gjoni 14:26 Jezusi tha se Ai do t'u dërgojë apostujve «një Ndhmës tjetër», i cili (sipas Gjonit 14:16) do të ishte

Fryma e Shenjtë. Si mundet që Jezusi u dërgoi atyre një Ndhimës «tjetër» në qoftë se Ai ishte vetë Ndhimësi? Dhe, si mundet që Fryma e Shenjtë të jetë një ndihmës «tjetër» në qoftë se Ai dhe Jezusi janë njësoj?!

Jezusi tha se Ai nuk do ta dërgojë Frymën derisa Ai të largohej (Gjoni 16:7). Ai gjithashtu tha se Fryma nuk do të flasë sipas vetes së Tij, por do të flasë atë që dëgjon nga Jezusi (Gjoni 16:13–14). Informacioni i dhënë në Testamentin e Ri për Jezusin dhe Frymën e Shenjtë tregon se ata janë të pavarur, dy qenie qiellore më vete.

AI ËSHTË HYJNOR

Fryma e Shenjtë është përmendur bashkë me Atin dhe Birin, si të barabartë, me të njëjtin status. Njerëzit duhet të pagëzohen në emër të Atit, Birit dhe Frymës së Shenjtë (Mateu 28:19). Fryma, Ati dhe Jezusi (1 Korintasve 8:6) janë Ata që administrojnë dhuratat shpirtërore (1 Korintasve 12:4–6) që thuhet se jepen sipas dëshirës së Frymës (1 Korintasve 12:11)¹. Pali i përmend të tre së bashku, me të njëjtin status, tek 2 Korintasve 13:14: «Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Zotit dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë, qofshin me ju të gjithë.»

Evidenca e Testamentit të Ri qartësisht dhe fuqishëm tregon se Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë janë qenie qiellore individuale me natyrë të njëjtë, por të dallueshëm nga njeri-tjetri. Ata janë Një në marrëdhëniet e tyre me njëri-tjetrin dhe në aktivitetin e tyre ndaj njerëzimit.

Cilësitë e zotëruara vetëm nga Perëndia i ka edhe Fryma e Shenjtë. Shikoni pesë cilësitë e përbashkëta që Fryma ka me Atin dhe Birin:

1. *Ai është i përjetshëm*: Ja disa nga vargjet e Biblës që tregojnë për natyrën e përjetshme të (1) Frymës së Shenjtë: Hebrenjve 9:14 e cilëson Frymën e Shenjtë si të përjetshëm, në manuskriptet më të hershëm në greqisht. (Fjala «i përjetshëm» s’gjetet në përkthimin shqip.

Zanafilla 1:1, Zbulesa 13:41 dhe Gjoni 12:48 pohojnë, gjithashtu, se Fryma është i përjetshëm.); (2) Atit: «Froni yt qëndron prej përjetësisë, ti je para çdo krijimi» (Psalmeve 93:2); dhe (3) Jezusit: «Jezu Krishti është i njëjtë dje, sot e përjetë» (Hebrenjve 13:8); «Dhe Perëndia do t'ju përgatitë një pritje madhështore në Mbretërinë e Përjetshme të Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë» (2 Pjetër 1:11).

2. *Ai di gjithçka*: Ky fakt është përmendur në pjesët e Biblës për (1) Frymën e Shenjtë: «Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së Tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë» (1 Korintasve 2:10); (2) për Perëndinë At: «Dhe nuk ka asnjë krijesë që të jetë e fshehur para tij, por të gjitha janë lakuriq dhe të zbuluara para syve të Atij, të cilit ne do t'i japim llogari» (Hebrenjve 4:13); dhe (3) për Jezusin: «Por Jezusi nuk u zinte besë atyre, sepse i njihje të gjithë dhe se nuk kishte nevojë që ndokush të jepte dëshmi për njeriun, sepse Ai e dinte ç'kishte përbrenda njeriut» (Gjoni 2:24–25).

3. *Ai është i plotfuqishëm*: Pjesë të ndryshme në Bibël e përmendin këtë fuqi mbi çdo gjë në lidhje me (1) Frymën e Shenjtë: «Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet» (Lluka 1:35); «Dhe Jezusi, në fuqinë e Frymës, u kthye në Galile» (Lluka 4:14a); «Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju» (Veprat 1:8a); (2) Në lidhje me Perëndinë At: «Sepse asgjë s'është e pamundur me Zotin» (Lluka 1:37); dhe (3) në lidhje me Jezusin: «...Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë» (Mateu 28:18).

4. *Ai është i pranishëm kudo*: Aftësia për të qenë kudo i përket (1) Frymës së Shenjtë: «Kush mund të shkojë larg Frymës tënde?» (Psalmeve 139:7a); (2) Atit: «Po a është e vërtetë që Perëndia banon mbi tokë? Ja, qiejt dhe qiejt e qiejve nuk mund të të nxënë» (1 Mbretërit 8:27a); «“A mundet dikush të fshihet në vende të fshehta, në mënyrë që Unë të mos e shoh?” thotë Zoti. “A nuk e mbush Unë qiellin

dhe tokën?”» (Jeremia 23:24) dhe (3) Jezusit «Dhe ja, Unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen» (Mateu 28:20b).

5. *Ai ka fuqi krijuese*: Këto pjesë nga Bibla përshkruajnë çdo anëtar të Perëndisë si Krijuesin e gjithçkaje: (1) Frymën e Shenjtë: «...Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujrave» (Zanafilla 1:2); (2) Atin: «Ai ka bërë tokën me fuqinë e Tij, ka vendosur botën me diturinë e Tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarsinë e Tij» (Jeremia 51:15) dhe (3) Birin: «Sepse në të u krijuan të gjitha gjërat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjërat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha gjërat janë krijuar me anë të Tij dhe në lidhje me Të» (Kolosianëve 1:16).

KONKLUZIONI

Fryma e Shenjtë përshkruhet me fjalë që mund të përdoren vetëm për Perëndinë. Nga këto përshkrime ne mund të arrijmë në përfundimin se Fryma e Shenjtë ka të njëjtën natyrë hyjnore me Atin dhe Birin dhe është i njëjtë me ta, por Ai është një person i veçantë. Ai është një person i rëndësishëm dhe qendror në Bibël.

SHËNIME

¹Sot nuk kryhen më mrekulli ashtu siç u kryen në shekullin e parë. Ne mund të jemi të sigurtë për këtë nga thënia e qartë tek 1 Korintasve 13:8–13. Në tre kapitujt e 1 Korintasve kemi diskutimin e Palit për dhuratën e kryerjes së mrekullive (12–14). Në mes të këtij diskutimi, ai deklaroi se dashuria është më e rëndësishme se ndonjë dhuratë mrekullie (13:1–3). Pastaj ai përshkruan dashurinë (13:4–7). Në pjesën e fundit të kapitullit (13:8–13), ai tregoi se dashuria, si dhurata më e madhe, tejkalon çdo dhuratë tjetër shpirtërore. Pali donte të thoshte se «Profecitë do të mbarojnë, gjuhët do pushojnë, dhe njohuria [mrekullore] do të mbarojë.» Këto dhurata bënë që Pali të thotë se «ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht; por, kur të vijë përsosmëria, atëherë ajo që është e pjesshme, do të shfuqizohet» (vargjet 9–10). Këto dhurata mrekullie do të ndalonin kur «i përkryeri vjen».

Meqënëse «i përkryer» do të thotë «i gjithi», kjo qëndron në kontrast me atë që është vetëm «e pjesshme». «E pjesshmja» është njohuria

mrekullore dhe profecia, që bën të njohur Fjalën e Zotit gojarisht. Është më natyrore, atëherë, të kuptojmë se e gjitha apo «e përkryera» është zbulimi i plotë i dhënë njeriut në shkrimet e Testamentit të Ri. Kjo zbulësë e plotë e dëshirës së Zotit, «besimi që njëherë e përgjithmonë ishte dorëzuar tek të shenjtët» (Juda 3), u vu në zotërim të përgjithshëm rreth fundit të shekullit të parë. Kur «e gjitha» vjen, «e pjesshmja» do të largohet. Meqënëse Testamenti i Ri ka të gjithë dëshirën e Zotit (2 Timoteut 3:16–17; 2 Pjetër 1:3), dhuratat e mrekullisë nuk nevojiten më tej për të zbuluar më shumë të gjithën.

PËRGJIGJUNI PYETJEVE

(përgjigjet në mësimin “Shtojca 1”)

1. Shpjegoni pse pyetja duhet të jetë «Kush është Fryma e Shenjtë?» dhe jo «Çfarë është Fryma e Shenjtë?».
2. Cilat janë pesë cilësitë që tregojnë se Fryma e Shenjtë është një «person» që jeton?
3. Si tregon fakti se Fryma e Shenjtë mund të keqtrajtohet se Ai është një Person?
4. Cilat janë cilësitë që Fryma e Shenjtë i ka të njëjta me Atin dhe me Birin?

DHËNIA E FRYMËS SË SHENJTË			
	Pagëzimi me Frymën e Shenjtë	Vendosja e duarve të apostujve	Dhënia e Frymës së Shenjtë kristianëve
KUSH?	Pak u zgjodhën për të: Apostujt, Korneli (dhe Pali?) Veprat 2, 10	Mbi disa kristianë të shekullit të parë Veprat 8:12–18, 19:6	Të gjithë kristianëve Veprat 2:38, 5:32; Galatasve 4:6
SI?	Bërë nga Krishti Mateu 3:11; Gjoni 1:33	Nga apostujt Veprat 8:18, 19:6; Romakët 1:11; 2 Timoteut 1:6	Jepet nga Perëndia në momentin e pagëzimit me ujë Veprat 2:38, 5:32
ÇFARË?	Jep fuqi për të kryer mrekulli Veprat 2, 10	Jep fuqi të kufizuar për të kryer mrekulli 1 Korintasve 12:1–10	Nuk jep fuqi për të kryer mrekulli. Premtim për birësimin Efesianëve 1:12–14
PSE?	Për të bërë të njohur dhe për të provarur Të vërtetën e Perëndisë (mesazhin e ungjillit) Gjoni 14:26; 1 Korintasve 2:13	Të mbante në jetë kishën, deri sa të përfundonte shkrimin e Dhjatës së Re Efesianëve 4:11–13; Hebrenjve 2:3–4	Të ndihmojë dhe të forcojë kristianët Romakëve 8:9–11, 13–15, 26–27
KUR?	Mbaroi rreth viteve 61–63 p. e. r. Efesianëve 4:5	Mbaroi kur apostujt dhe ata që e morën prej tyre vdiqën 1 Korintasve 13:8–13	Vazhdon Veprat 2:38, 5:32; Romakëve 8:9; Galatasve 4:6

PUNA E FRYMËS SË SHENJTË NË KRISTIANËT SOT

1. Ai na çliron nga ligji i vdekjes dhe mëkatit (Romakëve 8:2–8).
2. Ai do të bëjë të mundur ringjalljen tonë (Romakëve 8:11).
3. Ai na ndihmon kur lutemi (Romakëve 8:26; Efesianëve 6:18).
4. Ai ndërmjetëson për ne (Romakëve 8:26–27).
5. Ai na udhëheq (Romakëve 8:14).
6. Ai na ka vulosur si një premtim për ditën e shpëtimit (2 Korintasve 1:22; Efesianëve 1:13–14, 4:30).
7. Ai ka miqësi me ne (2 Korintasve 13:14).
8. Ai ndërmjetëson për ne tek Ati (Efesianëve 2:18).
9. Ai fuqizon përbrenda njerëzit (Efesianëve 3:16).
10. Ai sjell unitet (Efesianëve 4:3).
11. Ai na shenjtëron (2 Thesalonikasve 2:13).

Autor: *Eddi Cloer*

Marrë nga libri: “*Si të bëhesh një kristian besnik*”

© 2003 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara